

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Diaboli transportatione seruatum coniugium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Dan. 13. 2;

elegantia, educatione, pietate, opibus florentem, utpote, filiam Helcia, pulchrā nimis, & timentem Deum: parentes enim illius, cum essent iusti, erudierunt filiam suā secundum legem Moysi. Hæc talis quod non periculū peccandi deuenit? sed, quia Deum timuit, & vitiosos superauit. Quin & à senū, immò, & iudicū falsi testimonio, & à presentissima morte ac infami supplicio ereptus est, Deo Daniele mittente. Sic coniugi coniunx est, restituta

CAPVT XXVIII.

Eadem Dei cura prouidentiaq̄, in conseruandis matrimonijs, tam demonis, quam Sanctorum ope duplici, declaratur.

I.

Abellam quidam vocant, quod de nobili Lombardis refert Boccatius; quem ait, ad terram sanctam occidentem, Hierosolymitanæ militiæ nomen dedisse, domoq̄ue discedentem coniugi suæ annuli signatorum partem alteram reliquisse, cum hoc pacto, ut, si intra triennium, ab ea die, non rediret, vxori liberum foret, arrha hac & symbolo neglecto, alteri cuiunque veller, marito nubere. Hac lege atque conditione facta profectus, in Iudæa captus est, ac in Ægyptum abductus. Ibi Sultano (quem jam olim, in Europa, peregrinantē, licet ignotum comissimo hospitio receperat patris eius) propter parentis humanitatem, viriq̄ue insignem prouidentiam & præclaram dignitatem, mox adeò placuit, ut eum honestè haberet, ac deinde probatis, diutinā familiaritate, eum moribus, omnibus illum rebus suis præficeret. Iosephum aliqui dixisses. Vertente triennio, hic talis oeconomus repente in extremam incidit tristitiam. Cuius causam Sultanus multis verborum blanditijs expiscatus, Dijs depulsoribus, seu Auerruncis opus esse censuit. Itaque magum aduocauit, qui illum, in lectulo pretioso consopitum, & magna auri gemmarumq̄ue viuentium, postrema trium annorum nocte, spiritibus baiulis, Pæpiam in summum templum, deferendum curauit. Aditus, et manè conspecto, trepidus fugit; ac dum alijs in via de specto narraret Ægyptio, obuiam iam virum eundem habuit, ad adu vxoris properantē, eodem die ipso ab alio sponso, vesperi, do-

mum

num ducendæ. Usque ad eò in tempore rediuit. Hæc vel fabula, vel historia matrimonij amantem & obseruantem coniugem ostendit. Neque enim tam eum coniugis absentia, quàm coniugalis fidei violatio, quam instare ominabatur contristauit. Ostendit, etiam in Sultano, peculiarem quendam matrimonij fauorem. Quamuis ille, dæmonis ope, ac magica transportatione, malè vltus sit; potuit tamen maritus (quia inscius & dormiens) innocens transportari, diuina prouidentia peccatum Sultani, & obsequium diaboli, fortasse inuiti & coacti, in coniugij incolumitatem conuertente. Quod cur facere non potuisset, cum legamus sæpe, vel à sanctis Alastorem hunc, quasi mancipium, ad pia officia adaectum? Si credimus Marulo, *Antidius Turonensis Episcopus, Cacodæmonem latum ac gestientem videns, quòd Zozimum summum Pontificem septennio sollicitatum, tandem ad stuprum committendum, se impulisse diceret: haud cunctandum ratus, illi præcepit, uti se eadem celeritate, qua venerat, Romam perferret. Die altero Pontificem adiit, relatisq; , qua de illo dæmon jactauerat, ruborem ei pauoremq; , iniecit; & confitentem protinus ad pœnitentiam conuertit; eodemq; vectore vsus, diei spacio ad Turonem redijt. Timuisset se se dæmoni credere, nisi proximi charitas foras misisset timorem. Cuius quidem charitatis merito effectum est, ut is, qui Papam corruere fecerat, Episcopo obediret. Quæ si vera sunt, nemo in calumniam rapere debet, quasi & Antidius vir sanctissimus, arte magica sit transfuectus, more sagarum. Aliud est, potestate diuina diabolo imperare; aliud ei se obstringere, & venditâ animâ, illius emere obsequium. Alioqui, si magus est, quisquis se sinit à malo spiritu exportari, Christo ipsi hoc crimen impingemus, quem *assumpsit diabolus in sanctam ciuitatem, & statuit eum super pinnaculum templi.* Nisi fortè aliud sit Romam, aliud Hierosolymam deportari. Maneat igitur, Sultanium & Magum, in mali dæmonis ope imploranda, peccasse; peccatum tamen vnus aut alterius, diuinæ sapientiæ arte, in bonum coniugij redundauisse.*

Quod verò sacræ litteræ docent, vniuersi gubernatorem factitasse, ut coniugij integritas, facta tecta conseruaretur, id, ne fabulâ duntaxat stabilitum videatur, etiam alia non absi-

Marc. Marul.
lib. 3. c. 2.

Antidius
habet Marcy-
rolog. Viuar-
di. 16. 15. Iun.

Matth. 4. 5.

II.